

**Etapa județeană/sectoarelor municipiului București a olimpiadelor naționale școlare
2026**

**Probă scrisă
ISTORIE
Clasa a X-a**

- Timpul de lucru este de trei ore.
- Ambele subiecte sunt obligatorii.
- Se acordă 10 puncte din oficiu, care se adaugă la Subiectul I.
- Subiectele se tratează pe foi separate.

SUBIECTUL I

(40 de puncte)

Citiți, cu atenție, sursele de mai jos:

A. „La originea primului conflict extern în care Franța lui Napoleon al III-lea este angajată se află problema orientală. Această problemă se pune încă de la începutul secolului în urma decăderii Imperiului turc și a poziției radical opuse a Marii Britanii și a Rusiei în ceea ce privește viitorul teritoriilor otomane. De la independența Greciei, țarul nu se gândește decât la nimicirea Imperiului, devenit „bolnavul Europei”. Scopul său este de a-și asigura protectoratul asupra popoarelor slave ortodoxe din Balcani, ceea ce i-ar permite să domine cea mai mare parte a peninsulei. Pe lângă aceasta, el dorește mai ales să pună mâna pe strâmtoari pentru a putea să aibă ieșire în Mediterana, ceea ce rușii urmăresc încă de pe timpul lui Petru cel Mare. [...]”

După ce rușii părăsesc Principatele române, episodul principal al războiului se situează în Crimeea, unde trupele aliate debarcă în septembrie 1854 și asediază Sevastopolul. [...] Căderea Sevastopolului în septembrie 1855, urmată imediat de moartea țarului Nicolae I îl fac pe succesorul acestuia, Alexandru al II-lea, să accepte tratativele. [...] Napoleon al III-lea îi convoacă pe beligeranți și alte câteva puteri continentale (Austria și Prusia) la Congresul de la Paris. [...] Austria, datorită abilității sale joc politic, câștigă un avantaj considerabil: libera navigație spre gurile Dunării, a cărei securitate este asigurată de două comisii internaționale.“

(Serge Bernstein, Pierre Milza, *Istoria Europei*)

B. „Războiul din Crimeea a forțat Monarhia habsburgică să intre într-o criză a deciziilor [...]. Incapabilă să aleagă între est și vest, Austria a rămas într-o stare de animație suspendată, așteptându-și sfârșitul. În etapele preliminare ale războiului, Buol a împlinit ambiția habsburgică cea mai înaltă: armatele rusești s-au retras din Principatele dunărene, care au fost ocupate de Austria. Astfel, Dunărea era sub control austriac practic pe toată lungimea sa navigabilă; Rusia fusese izgonită din Balcani, iar Austria era pe cale să devină unicul moștenitor al muribundului [...]”

Congresul de la Paris, care pune capăt războiului în 1856, marca prin locul de desfășurare și prin spiritul său sfârșitul sistemului vienez. Austria [...] sperase, de asemenea, să câștige posesiunea definitivă asupra provinciilor dunărene; în schimb, trupele austriece fuseseră nevoite să se retragă și, în numai un an sau doi, Principatele aveau să se unească într-o Românie independentă, cu aprobarea francezilor și a rușilor. Și totuși, dacă pacea de la Paris pusese capăt planurilor unei Dunări austriece, ea anula în același timp și planurile unei Dunări rusești. România devenea un tărâm al nimănui, posesorul neutru al gurilor Dunării, mai ușor de tolerat și de Rusia și de Austria decât dacă acest teritoriu ar fi aparținut vreuneia dintre ele.“

(A.J.P. Taylor, *Monarhia Habsburgică 1809 – 1918*)

C. „O dispută legată de influența Rusiei în Orientul Apropiat în 1854 a pus capăt îndelungatei păci dintre marile puteri care dura din 1815. Războiul Crimeii, în care francezii și englezii au luptat ca aliați ai sultanului otoman împotriva rușilor, a fost în multe privințe o conflagrație memorabilă. Au avut loc lupte în regiunea baltică, în sudul Rusiei și în Crimeea, ultimul teatru de război atrăgând cel mai mult atenția. Aici aliații își propuseseră să cucerească Sevastopolul, baza navală ce reprezenta cheia puterii rușilor în Marea Neagră. [...] Modul în care s-a purtat războiul merită, de asemenea, să fie remarcat și în alt sens, ca indicator al modernității: a fost primul război purtat între marile puteri în care s-au folosit vapoare și o cale ferată și a adus cablul telegrafic electric la Istanbul.

[...] Rusia a fost învinsă și o vreme puterea de care s-a bucurat mult timp pentru a intimida Turcia a fost limitată. S-a făcut un pas spre crearea altei națiuni creștine noi, România [...]. Încă o dată, naționalitatea a triumfat în fostele teritorii otomane. Dar efectul crucial al războiului a fost că Sfânta Alianță se destrămase.“

(J.M. Roberts, Odd Arne Westad, *Istoria lumii din preistorie până în prezent*)

Pornind de la aceste surse istorice, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați, pe baza sursei **C**, două informații referitoare la inovațiile tehnologice ale conflictului. **4 puncte**
2. Menționați, pe baza sursei **A**, două obiective ale Rusiei în contextul manifestării problemei orientale. **4 puncte**
3. Menționați, pe baza surselor **A** și **B**, două asemănări: una între acțiunile armatei ruse și cealaltă referitoare la statutul Dunării. **4 puncte**
4. Formulați, pe baza surselor **B** și **C**, o opinie referitoare la consecințele războiului asupra spațiului românesc, susținând-o cu câte o informație selectată din fiecare dintre aceste surse. **8 puncte**
5. Prezentați două fapte istorice referitoare la Austro-Ungaria, desfășurate în ultimele patru decenii ale secolului al XIX-lea. **10 puncte**
6. Argumentați, prin două fapte istorice relevante, afirmația conform căreia statul român se consolidează prin acțiuni politice desfășurate în deceniile șapte-opt ale secolului al XIX-lea. **10 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(50 de puncte)

Realizați, în trei-patru pagini, o sinteză referitoare la *organizarea politică a statelor și relațiile internaționale în secolele al XVII-lea - prima jumătate a secolului al XIX-lea*, având în vedere:

- menționarea a două asemănări și a două deosebiri dintre faptele istorice desfășurate în secolul al XVII-lea în cadrul „Revoluției glorioase” și cele din secolul al XVIII-lea referitoare la SUA;
- menționarea a două consecințe ale problemei orientale pentru evoluția Țărilor Române în ultimele trei decenii ale secolului al XVIII-lea;
- prezentarea a două fapte istorice desfășurate în Franța în ultimul deceniu al secolului al XVIII-lea;
- prezentarea unei asemănări între două acțiuni desfășurate în relațiile internaționale din Europa Occidentală în primele două decenii ale secolului al XIX-lea;
- formularea unei opinii referitoare la evenimentele desfășurate în spațiul românesc în anul 1848 și susținerea acesteia cu două argumente istorice.

Notă !

Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** sintezei, evidențierea **relației cauză-efect**, susținerea opiniei cu **argumente istorice** (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea **succesiunii cronologice/ logice** a faptelor istorice și **încadrarea** sintezei în limita de spațiu precizată.